

gelsler, taletidsregler, adgangen til tv-optagelse, båndoptagelse m.v. Det er i den forbindelse blevet anført, at muligheden for at afholde udvalgs-møder for åbne døre kan indebære, at nogle af de debatter, der i dag gennemføres som forespørgselsdebatter i Folketingssalen, i fremtiden vil blive gennemført som debatter i udvalg i forbindelse med samråd med en minister, og at der derfor kan være behov for procedureregler og referater, der svarer til dem, der gælder i Folketingssalen.

Udvalget er af den opfattelse, at det bør overlades til det enkelte udvalg at tage stilling til disse spørgsmål. Forslaget om at give udvalgene mulighed for at beslutte, at et udvalgsmøde eller dele af dette afholdes for åbne døre, lægger op til en gradvis udvikling tilpasset hvert enkelt udvalgs behov. Det er derfor også mest hensigtsmæssigt, at hvert udvalg træffer beslutning om en procedure tilpasset udvalgets arbejdsform og de emner, der behandles i udvalget.

Udvalget understreger dog samtidig, at hvis et udvalg ønsker at afholde et samråd for åbne døre, skal der før samrådet være taget stilling til de ovennævnte spørgsmål, således at betingelserne for gennemførelse af samrådet står klart både for udvalgets medlemmer og for den minister, der anmodes om at komme i samråd.

Ved åbne samråd båndoptages forhandlingen.

Ved afgørelse af, hvorledes et samråd skal foregå, vil det være naturligt at lægge vægt på en tilkendegivelse fra den, der står bag samrådspørgsmålet, om, på hvilken måde samrådet ønskes gennemført. Også en minister vil over for udvalget inden samrådet kunne tilkendegive, om oplysninger efter ministerens opfattelse mest hensigtsmæssigt vil kunne gives for åbne eller lukkede døre, ligesom procedureregler kan drøftes med ministeren.

Forslagene om at give mulighed for at holde åbne udvalgsmøder gør det nødvendigt også at tage stilling til den tavshedspligt, der hidtil er antaget at kunne udledes af forretningsordenens § 8, stk. 5, 2. pkt., hvorefter udvalget ved afslutningen af et udvalgsmøde kan træffe beslutning om, at meddelelser i nærmere bestemt omfang skal tilgå offentligheden.

Folketingets forretningsorden har hidtil kun indeholdt få bestemmelser om udvalgenes møder. Udvalget finder, at det giver et skævt billede, at Folketingets forretningsorden alene indeholder bestemmelser om mere ekstraordinære udvalgsaktiviteter som høringer, temamøder

m.v. Det foreslås derfor, at der i forretningsordenen indsættes en beskrivelse af de ordinære udvalgsmøder, beslutningskompetencen i udvalgene, udvalgenes traditionelle muligheder for at modtage deputationer, stille spørgsmål og afholde samråd m.v. Der tilsigtes ikke hermed nogen indskrænkning i det enkelte udvalgs mulighed for at tilrettelægge udvalgsarbejdet på den måde, som er bedst stemmende med det enkelte udvalgs arbejdsområder.

Beskrivelsen af høringer og temamøder tilpasses den praksis, der har udviklet sig. Endelig beskrives den nye type åbne møder, som Europa-udvalget har anbefalet. Bestemmelse herom er udformet således, at alle udvalg - og ikke alene Europaudvalget - får mulighed for at afholde sådanne møder.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nedenstående beslutningsforslags § 1, nr. 1.

b. Inddragelse af offentligheden under udvalgsarbejdet i øvrigt

Før regeringsforslag fremsættes eller samtidig med fremsættelsen, foretager ministerierne oftest en skriftlig høring af berørte myndigheder og interesseorganisationer med henblik på at sikre, at de, der efterfølgende bliver berørt af loven, kan bidrage med oplysninger om, hvordan loven rent praktisk vil komme til at fungere.

I forbindelse med udvalgenes behandling af forslag forekommer det ofte, at der stilles ændringsforslag, der ændrer det oprindelige lovforslag væsentligt. Det påses, at ændringerne ikke er så omfattende, at der foreligger en tilsidesættelse af grundlovens § 41, stk. 2, om, at et lovforslag skal være behandlet 3 gange i Folketinget, før det kan vedtages.

Selv om ændringsforslag ligger inden for rammerne af bestemmelsen i grundlovens § 41, stk. 2, kan ændringsforslag dog have vidtrækkende konsekvenser for dem, der efterfølgende bliver berørt af loven. Det kan ikke mindst være et spørgsmål om, hvordan de politiske intentioner rent praktisk kan gennemføres mest hensigtsmæssigt.

Udvalgene har allerede i dag mulighed for at anmode berørte parter eller eksperter om at kommentere ændringsforslag, men der er ikke tradition for, at der foretages en høring hverken over de ændringsforslag, der stilles af ministeren, eller over de ændringsforslag, der stilles af medlemmer af Folketinget.

Udvalget finder, at udvalgene i forbindelse